

BOCSKAI ISTVÁN GIMNÁZIUM, SZAKKÉPZŐ ISKOLA ÉS DIÁKOTTHON HÍREI

ÍGY FEJLŐDIK A BIHARKERESZTESI GIMNÁZIUM

A biharkeresztesi Bocskai István Gimnázium, Szakképző Iskola és Diákotthon a 2007-2008-as tanévben a tanítás és az iskola épülete szempontjából egyaránt átalakul. Ezekről az átalakulásokról adott bővebb tájékoztatást az intézmény igazgatója, Szabó András Igazgató Úr.

Eszerint az „A” osztályban heti 6 órában lesz idegennyelv óra, az informatikát pedig 4 éven keresztül tanítjuk. A cél az, hogy minél többen tegyenek le nyelvvizsgát és szerezzenek ECDL bizonyítványt. A „B” osztályban belügyi-rendészeti ismereteket oktattunk majd, és akik ide járnak, azoknak nagyobb esélyük lesz arra, hogy az érettségi után elhelyezkedjenek a rendőrségnél vagy a határőrségnél. A szakiskolában mezőgazdasági és informatikai szakmacsoportra való orientálás, majd dísznövénykertész, kertész és számítógép-szerelő, -karbantartó szakmák tanulására lesz lehetőség. A más településről érkező tanulók számára a korszerű és jól felszerelt kollégiumban tudunk szállást biztosítani. A szakiskolás tanulók minden évben a Leonardo-program keretében Hollandiában vagy Németországban háromhetes gyakorlaton vesznek részt, idén júniusban pedig Hamburgba utaznak. Érettségi után a szakközépiskolában egyéves nappali rendszerű számítástechnikai szoftverüzemeltető képzést folytatunk.

Pályázaton nyert közel 10 millió forintból korszerűsítettük a szakképzés feltételeit: az egyik informatikai szakterem 20 számítógépét lecseréltük, a gyakorló üvegház melegvízellátását napkollektorok biztosítják, és sikerült kisebb mezőgazdasági gépeket is vásárolni. Egy másik pályázaton 400 ezer forintot nyert az iskola, ebből az összegből sporteszközöket vettünk. Tanteremgondok enyhítése érdekében a könyvtárat átköltöztettük, egyúttal a berendezését korszerűsítettük. A régi könyvtár helyén a nyár folyamán vállalkozóktól kapott szakképzési hozzájárulásokból egy új informatikai szaktantermet létesítünk. Tervezzük még két idegennyelvi laborialakítását is, amelyeket projektorral és digitális táblával szeretnénk felszerelni. Ebben a tanévben 8 pedagógussal bővült a tantestület, ezért a szűkössé vált nevelői szobát nyáron bővíteni fogjuk.

Reméljük, hogy a szeptemberben kezdődő új tanévben a megújult iskolában tudjuk fogadni a tanulókat.

Intézményünkbe beérkeztek az általános iskolákból a jelentkezési lapok. A gimnáziumba jelentkezők száma: angol-informatika 43 fő, német-informatika 9 fő, belügyi-rendészeti ismeretek 87 fő. A szakiskolába jelentkezők száma: mezőgazdasági szakmacsoport 31 fő, informatikai szakmacsoport 13 fő. *Hodosán Andrea*

VALAHOL MINDEN ELKEZDŐDIK

2007. január 25-én a Városi Könyvtár adott helyet a kultúra hetén belül egy olyan programnak, amely a fiatal nemzedék műveltségéről és művészi ambícióiról volt hivatott bizonyosságot adni. Engem kértek meg a zsűrielnök posztjának betöltésével és ez igazán megtisztelő volt számomra. Már előre gondolkodtam, hogy mit is mondhatnék ezeknek a gyerekeknek és fiataloknak, de végül elvettem, és rábíztam magam a rögtönzésre.

Az események bebizonyították, hogy jól tettem. A versek és a prózai fogalmazások önmagukért beszéltek. Már az a tény, hogy a kisiskolások és a gimnáziumi korosztály merte vállalni írásait, kiállt, saját műveit felolvasta, megható volt. (Ők már tudják, hogy bizony nem olyan könnyű írni: felépíteni egy tetszetős várat, ami rólunk igazolás és azt vállalni mindenki előtt.)

Külön köszönet mindegyiküknek, hogy beengedtek a világukba. Mert erről volt szó: az álmodozó pöttyös bögrék, a királylányok és pókhálószerű függönyök a múltba repítették azokat, akik engedték. Eszünkbe jutottak, hogy kicsiként a dolgok milyen nagyok és fontosak voltak, hogy az álomvilág, ha kellő időt szánunk rá, olyan színes lehet, mint egy kert. És ezek az apró kis történetek értéket képviselnek, mert megragadták a pillanatot, gyermekeink pillanatát. Büszke vagyok rájuk, mint ahogy büszkének kell lenniük a szüleiknek, szeretteiknek és minden keresztesinek. Bízassuk őket, hogy ez csak egy kezdet legyen... Szükségük van a támogatásra.

Ahogy ötletesen egyre idősebbek olvasták fel munkáikat, közeledtünk az érettebb gondolatok felé. Ezek sem fontosabbak vagy tökéletesebbek, csupán egy másik dimenziót értek már el; reméljük, ez is csupán köztes állapot. A melankolikus ősz, a halálért kiáltó lélek témái a költőiség határán táncoltak és mi mindannyian átszellemülten hallgattuk őket.

Jókívánságaimmal búcsúztam minden alkotótól, őszintén remélve, hogy az írást nem hagyják abba, az belső szükségletté válik számukra.

A műveltségi vetélkedőn tíz 3 fős csoport képviselte magát, szintén eltérő korosztályból. A kitöltendő tesztlap történelmi és irodalmi kérdéseket tartalmazott és nem egyszerűeket. De a fiatalok állták a sarat, ugyanolyan ütemben tudtuk javítani, mint ahogy ők az egyes feladatokat kitöltötték és beadták. Az elért pontok is ezt igazolták. Szoros és kiegyensúlyozott eredmények születtek, még akkor is, ha voltak olyan kérdések, amire a választ még nem is tanulták az iskolában.

Külön dicséret illeti a felkészítő tanárokat, akik türelmükkel és bizalmukkal segítettek a csoportok felkészülését. Az elért színvonal őket is minősíti. A programról hazatérve, mintha csak egy jó filmet láttam volna, a hatása alatt maradtam, ezt kívántam, bár folytatása lehetne ennek a kezdeményezésnek. A gyerekeknek szükségük van, hogy tehetségüket meghallgassák, a kultúrának pedig, hogy teret adjunk a számára. Őszintén remélem, hogy ezzel valami elkezdődött; mint látjuk, a fiatalok tehetségükkel és fantáziájukkal készen állnak.

Pálfi Veronika